

בית המשפט המחוזי בחיפה
 קולין ז' יונליוור ישראל שיוק בע"מ
 ת"צ 3658-08-16
 סוג ענין: תובענה ייצוגית לפי חוק להגנת הצרכן
 תאריך פתיחה: 02 אוגוסט 2016
 רמת חיסיון: פתוח לציבור

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
 סופס 3
 (תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט: מחוזי חיפה

שמות הצדדים: 1. רות קוליאן באמצעות ב"כ עו"ד ניזאר טנוס

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

יוניליוור / ישראל שיוק בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עו"ד ניזאר טנוס

כתובת: רחוב אלמוג 20/1, חיפה

תפקיד בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר
 זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כלל לקוחות המשיבה
 ; מועד הגשת הבקשה: 02/08/2016; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי
 הבקשה: האם הופר החוק; תמצית הבקשה לאישור התובענה: האם הופר החוק; הסעד
 המבוקש: כספי/עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותיהם של כל הנמנים עם הקבוצה:
 4,000,000 [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף
 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): כלל לקוחות המשיבה; עילות התובענה והשאלות של
 עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): האם הופר החוק; הסעדים
 הנתבעים: כספי/עשה [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום
 תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג
 במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט
 אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

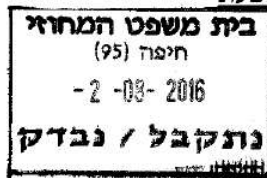
בית המשפט המחוזי בחיפה
 קוליון ב' יונילור ישראל שיווק בע"מ
 ת"צ 3658-08-16
 סג עניין: תובענה ייצוגית לפי חוק להגנת הצרכן
 תאריך פתיחה: 02 אוגוסט 2016
 רמת היסוד: פתוח לציבור

בית המשפט המחוזי בחיפה

בעניין שבין:

רות קוליון, ת.ז. מס' 040683468
 ע"י ב"כ עו"ד ניואר טנוס ואח'
 "טנוס- חבדת עורכי דין"
 מרחוב אלמוג 20/1, חיפה
 טלפון: 04-8880860, פקס: 04-6801900

התובעת

נגד

יונילור ישראל שיווק בע"מ ח.פ. מס' 510046097
 מרחוב יוליוס סימון 52 חיפה

הנתבעת

תובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

1. הסוגיה נשוא תביעה דנן, הינה מהחמורות ביותר ומהעקרוניות ביותר שכן היא משליכה על אופן היחסים שבין הצרכן לחברה הקמעונאית ולבין משרד הבריאות והתוצאה של הקשר בין המשולש הקדוש.
2. בבקשת האישור דנן ניווכח כיצד הנתבעת גרמה למבקשת ולקהל הצרכנים נזקים רב וזאת בעקבות טעות אח קטנה שהביאה את הנתבעת להימצא עם החברות הלא אמינות עבור הציבור והכל כפי שיוסבר בהמשך.
3. ראינו בעבר מקרים רבים בתן חברות מסחריות מודיעות על הורדת מוצרים בגלל ליקוי זה או אחר, אבל מקרה זה שונה בתכלית שכן הנתבעת לא יצאה בהכרזה ברורה, אלא הצהירה הצהרה שקרית וחכל מתוך מניעים פסולים כפי שיתואר בהמשך, ובסופו של דבר נמצא כי ההצהרה הראשונה שלה הייתה מקור הנוק של כלל חברי הקבוצה, ובלעזי הצהרה זו מצבה של הנתבעת היה טוב יותר.

4. התובעת הינה אישה אזרחית המדינה ואמא ל 4 ילדים קטינים ; התובעת תהיה מיוצגת ע"י ב"כ הנ"ל ואשר כתובתו לצורך המצאת כתבי בי-דין הנח כמוצאין לעיל
5. הנתבעת הינה חברה ידועה בעל נתח שוק רב ובים היתר היא משווקת את המוצרים קורנפלקס תחת המותג תלמה.
6. לפני כשבוע נחשפה בתקשורת פרשה אודות מחסור במוצרי הנתבעת על מדפי רשתות השיווק.
7. בעקבות פניות צרכנים, קמעונאים לנתבעת, נטען על ידה כי המדובר בעניין של מה בכך, ואף טענה כי מדובר בבדיקה תקופתית רגילה למוצריה טרם שיווקם לצרכנים.
8. אולם לא בכך המדובר.
9. לאחר לחצים מצד התקשורת ופניות חוזרות ונשנות לנתבעת, הודתה הנתבעת כי נגלה זיהום מיקרוביולוגי בקו היצור אשר גרם לזיהום המוצר בחיידק הסלמונלה.
10. ושוב, הנתבעת המשיכה להסתבך בכך שפיזרה הודעות עמומות לתקשורת ולמשרדי הבריאות, ורק כעבור כמה ימים מפרוץ הפרשיה, הודתה הנתבעת בפה מלא כי מוצריה פגומים, נוגעים בסלמונלה, וכי מי מהציבור אשר מעוניין להשיב לנתבעת את המוצרים אשר בביתו ייקבל פיצוי על כך, בדמות שובר הנחה בתוקף לשנה (על אף טרוניות הצרכנים בכך שאת ההחזר הם קיבלו בדמות שובר רכישה למוצרי הנתבעת בלבד, עקב איבוד האימון המוחלט בנתבעת).
11. יודגש כי בשל התנהגות הנתבעת היהירה והכוחנית- כנראה בשל חוזק ואיתנות מעמדה של הנתבעת בשוק המזון הישראלי, איבד הציבור הישראלי אימון באופן מוחלט, והפסיק לרכוש ממוצרי הנתבעת, ואף על פי דיווחים בכלי התקשורת, אחוז המכירות של מוצרי הנתבעת ירדו ב 78 אחוזים מעת פרוץ הפרשיה.
12. הנה אנו רואים כי התנהלות הנתבעת הבעייתית היא זו שגרמה למידע לא נכון שהוצג בפני הצרכן, שכן משך ימים לא הצג בפני הצרכן המידע הנכון והדבר הביא את הצרכן ואת התובעת לזרוק את קופסאות הקורנפלקס שמצאת ברשותה, שכן השמועות בצירוף ההכחות של הנתבעת גרמו לכך כי השמועות היו חזקות יותר, ובשים לב שמדובר במזון

לילדים הרי אין להסתכן ואי לכך החליטה התובעת לזרוק את המוצר וזאת בעקבות התנהלות הנתבעת.

13. התובעת מציינת כי רק לקראת סוף הפרשייה הסכימה הנתבעת לחשוף את הסיבה האמתית למחסור במוצריה, ובעקבות לחץ מצד הצרכנים והקמעונאים, החלה הנתבעת לתת אפשרות של החזרת המוצרים שנרכשו על ידי הצרכנים.

14. התובעת מציינת כי כלל צרכני הנתבעת מבקשים כי הנתבעת תפרסם ברבים מידע מהותי בנוגע לפרשייה זו. הידע הנדרש על ידי בצרכנים הינו כדלקמן:

- א. מה הם תאריכי האריוות הפגומות והנגועות בחידק הסלמונלה?
- ב. מה הביא לזיהום המוצרים המפעלי הנתבעת?

15. כאמור, הנתבעת מסרבת בכל תוקף להיענות לדרישת הצרכנים ולענות לשתי השאלות לעיל, דבר אשר מחזק את תחושת הצרכנים כי המדבור במוצרים שכן הגיעו לצרכנים בסופו של יום, וכי הנתבעת נמנעת ומתחמקת מלספק מידע זה, וזאת למרות שהנתבעת, לטענתה, מודעת מתי פרץ חזיהום בקווי היצור ויודעת אילו מוצרי נפגעו וזוהמו.

16. התנהגות עבריינית, בריגנית ויחירה זו של הנתבעת, הביאה את הצרכנים לאיבוד אימון באופן מוחלט בנתבעת ולראיה על כך הינה ירידה בהיקף המכירות של הנתבעת ב 78 אחוזים.

17. התובעת מציינת כי בעקבות המתואר לעיל קמה לה זכות תביעה מכוח עילות אלה:

- הפרת חובה חקוקה, עם כל המשתמע מכך בהתאם למפורט בהמשך.
- עולת הרשלנות מכוח סעיפים 35-36 לפקודת הנויקין.
- פגיעה באוטונומיה הצרכנית.
- הפרת חובת ההגיונות ותום הלב לפי דיני החוזים.
- הטעיה מכוח סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן.
- עשיית עושר ולא במשפט.
- עולת התרמית מכוח פקודת הנויקין.

עילות התביעה:

(1) עילת הפרת חובה חקוקה:

18. סעיף 63 לפקודת הניזוקין [נוסח חדש], קובע כי:

"הפרת חובה חקוקה:

63. (א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

19. עוולת הפרת חובה חקוקה טומנת בחובה חמישה יסודות:

- קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
- החיקוק נועד לטובתו של הניזוק.
- המזיק הפר את החובה המוטלת עליו.
- ההפרה גרמה לניזוק נזק.
- הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזקים אליו מתכוון החיקוק.

20. התובעת מציינת כי הוראות החוק הרלוונטיות מצויות בהוראות סעיף 13 לפקודת בריאות הציבור (מזון) (נוסח חדש), התשמ"ג 1983 הקובע כדלקמן:

" לא ימכור אדם מזון שאיכותו נפגמה מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת."

21. כמו כן הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איכות מזון) התשי"ח- 1958 הקובע כדלקמן:

"לא ייצר אדם מזון, לא יעביר לאחר בשום דרך מדרכי העברה את הבעלות עליו או את החזקה בו, לא ירכשו, ולא יחזיקו, לא יקבו אחסנה או להובלה, לא יאחסינו ולא יובילו:

- (1) בתנאים בלתי סניטריים; או
- (2) כשהוא בלתי ראוי לצריכת אדם; או
- (3) כשנמצא בו חומר ארסי, מזוהם, מזיק או בלתי ראוי לצריכת אדם; או

- (4) כשנמצא בו או נתווסף אליו דבר שאינו צריך להימצא בו, או חסר בו דבר שצריך להימצא בו ; או
 (5) כשנתקלקל, הושחת או איכותו נפגמה מסיבה כלשהי.

22. הנתבעת לא טרחה לגלות לצרכנים כי נמכרו מוצרים כאמור, והכל מתוך תקווה כי "הזעם יעבור" והפרשיה תחלוף לה ותתחלף לה בחדשות מרעישות יותר וכך היא מקווה לא לפגוע בהכנסותיה הכלכליות.

(2) עילת תביעה מכוח עוולת רשלנות:

23. סעיף 35 לפקודת הניקין [נוסח חדש], קובע כדלקמן :

רשלנות :

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות — הרי זו התרשלנות; ואם התירשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

24. הנתבעת חבה כלפי המבקש ויתר חברי הקבוצה בחובת זהירות מושגית וקונקרטיית. הנתבעת הפרה חובת זהירות זו וגרמו למבקש וליתר חברי הקבוצה נזק כלכלי.

(3) נזק לאוטונומיה הצרכנית:

25. הפגיעה באוטונומיה של הצרכן בגין " הטעיה צרכנית " שמשמעותה היא שלילת כוח הבחירה של הנפגע בשל הטעיה, או בשל אי גילוי עניין מהותי הרלבנטי לעיסקה-מוכרת כיום בפסיקת בית משפט זה כראש-נזק, המקים עילת תביעה, לרבות בהליך ייצוגי.

ראה ע"א 8037/06 בעניין שי ברזילי ואח' נ' פריניר (הדס 1987) בע"מ – מורסס בנבו (להלן " פריניר ")

26. כבוד השופטת חיות הגדירה את עניין האוטונומיה הצרכנית כדלקמן :

"ראש הנזק הנתבע בענייננו נועד לנזק לא ממוני מסוג פגיעה באוטונומיה ... הרציונלים שהנחו בהקשר זה את בית המשפט בעניין דעקה ובעניינים אחרים הנוגעים לרשלנות רפואית ישימים בה במידה גם לגבי פגיעה באוטונומיה הנגרמת כתוצאה מעוולה צרכנית שמבצע עוסק המטעה את הצרכן. אכן, באי הגילוי עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן"

ראה ע"א 10085/08 תנובה נ' ראבי תופיק, פ"ד נו 04 עמ' 682 (הלן : ראבי ")

27. במסגרת בירור עילה זו, ניתן להכיר בחוקה עובדתית שלפיה אדם, שנפגעה האוטונומיה שלו, חש רגשות של כעס, תסכול ועלבון בעקבות התנהגותו של המזיק, שבעטיין הוא יהיה זכאי לפיצוי-וחנטל לסתור את החוקה מוטל על כתפי המעוול .

ראה בעניין " פרינר " ו " ראבי " לעיל.

28. המקרה דן הינו המקרה הקלאסי לפגיעה באוטונומיה הצרכנית של התובעת ושל שאר חברי הקבוצה אשר ייצוגם נדרש בהליך דן.

29. התובעת מציינת כי בעקבות מחדל הנתבעת וגילוי הפרשיה, הינה זכאית (היא ובני ביתה הקטינים) בגין נזקים לא ממוניים ובאת בשל רגשות שליליים, כעס, פחד וחרדה, מרמה ואובדן מוחלט שלל אימון בנתבעת ומוצריה

ראה ע"א 1338/97 תנובה נ' ראבי, פד, נו(1) 672,682, דבר כבוד השופטת נאור.

30. התובעת מציינת כי העובדה כי השתמשה במוצר פגום, ואו יש והשתמשה בו, מעוררת בה תחושת קשות של גועל, עילבון וזלזול מצד הנתבעת.

(4) הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דיני החוזים :

31. התובעת מציינת כי בינה לבין הנתבעת נקשר חוזה, לפיו היא מספקת לה מוצרים תמורת תשלום, ואי לכך חלה על הנתבעת חובת תום הלב לפי סעיף 12, 39 ו 61 (ב) לחוק החוזים (חלק כללי) התש"ג-1973 אשר מטילה על הנתבעת חובת ניהול מו"מ וכן ביצוע כל פעולה משפטית אחרת בתום לב.

32. התובעת מציינת כי הנתבעת התנהגה שלא בתום לב, עת בחרה לשווק לה מוצר פגום בידועה כי המוצר הינו פגום.

33. התובעת מציינת כי הנתבעת התנהגה שלא בתום לב כאשר בחרה להעלים מידע/או למסור תגובה נכונה וראויה בזמן המתאים ולא לחכות כמה ימים; בנוסף היה על הנתבעת להודיע מידית למשרד הבריאות על ההתרחשויות על מנת למזער נזקים מול הלקוחות, דבר שלא נעשה על ידי הנתבעת.

(5) הטעיה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981:

34. תכליתו של החוק הוא להגן על הצרכן, ובין היתר על ידי מניעת הטעיית הצרכנים, וכן לגרום לבתי העסק להביא לידיעת הצרכן מידע מלא אודות המוצר הנרכש; המבקש מצוין כי קמה לו עילת תביעה אישית בין היתר, מכוח עוולת ההטעיה והמסגרת הנורמטיבית של עילת ההטעיה, כפי שנקבעה ברע"א 2837/98 ארד נ' בזק, פ"ד נד (1) 600, 607 כדלקמן:

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות; הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם".

35. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטילות על "עוסק" חובות מוגברות ביחסיו עם ה"צרכן", ולקבוע כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להתעשר על חשבון הצרכן. לכן קובע החוק שורה של חובות ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעיית הצרכן, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים לממש את זכויותיו (ראה: דברי כבי' השופטת ט' שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, 598, ודברי כבי' השופט מ. חשין בדנ"א 5712/01 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, תק-על(1)2003 847.

36. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עוסק" לבין "צרכן". "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן". הגדרה זו כוללת את התובעת והנתבעת, ואין מחלוקת על כך. "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאה מתחולתה משתמש בנכס, שלא רכש אותו, וכן לקוחות מוסדיים ועסקיים. אך אין מניעה שלקוחות מסוג זה יכללו בתובענה מכוח עילות תביעה אחרות, כמו הטעיה לפי חוק החוזים, מצג שווא רשלני או עשיית עושר ולא במשפט (ראה סעיף 12 לעיל).

37. סעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן קובע: "דין מעשה או מחדל בניגוד לפרקים ב', ג' או ד' כדין עוולה לפי פקודת חנויקין [נוסח חדש]". סעיף 31(א) קובע: "הזכות לסעדים בשל עוולה

כאמור נתונה לצרכן שנפגע מהעוולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנוסף בעניין ברזני הנייל כי הטעית צרכן היא עוולה נזיקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטרינות שבפקודת הנייקין, כולל אלו הנוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 64 ו-76 לפקודה (ראה פסק הדין בדעת הרוב מפי כבי השופט מ. חשין, פסקאות 11, 36-31).

38. הטעייה לפי סעיף 2 לחוק איננה עוולה תוצאתית, אלא עוולה התנהגותית: העוולה קיימת אם נעשה מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לא אירעה הטעייה בפועל, ולא נגרם כל נזק (דני"א 5712/01 הנייל, פסקה 10 לפסק דינו של כבי השופט מ. חשין, ופסקה 7 לפסק דינה של כבי השופטת ט' שטרסברג-כהן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981, שנוסחו זהה לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בע"א 1304/91 טפחות ני ליפרט, פ"ד מז(3) 309, בעמ' 327-326 (מפי כבי הנשיא מ. שמגר שנתר בדעת מיעוט, אך לא בסוגיה זו).

39. התובעת מציינת כמו כן כי הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן, הקובע כי:

" חובת גילוי לצרכן (תיקון- תשמ"ח)

(א) עוסק חייב לגלות לצרכן-

(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;

(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש סדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה משתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת ;
אולם תהא זו הגנה לעוסק אם הוכיח כי הפגם, האיכות או התכונה או הפרט המהותי בנכס היו ידועים לצרכן.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על שירות.

40. הנתבעת הטעתה את הצרכנים עת לא הודיעה להם במועד אודות הזיהום והפגם במוצר, אלא פעלה בחשאיות רבה, ולא שיווקה את המוצרים מושא בקשת האישור ואו אספה בחשאיות ממדפי הרשתות, תוך סיכון בריאות התובעת ובני ביתה הקטינים.

41. התובעת מציינת כי אילולא ידעה כי במוצרי הנתבעת ישנו פגם וזיהום, הייתה נמנעת משימוש במוצרי הנתבעת

(6) עשיית עושר ולא במשפט :

42. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט – 1979 קובע באופן הבא :

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה."

43. התובעת מציינת כי כבר נפסק כי :

"הרעיון המונח ביסוד דיני עשיית עושר ולא במשפט הוא מניעת התעשרות הנתבע על חשבון המבקש."

ראה 815/92 מנחמי ובניו נגד יכלי בידור בע"מ

44. שלושה הם היסודות שהתקיימותם מבססת חובת השבה בגין עילת עשיית עושר ולא במשפט: קבלת נכס, שירות או טובת הנאה – היא ההתעשרות; ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה; ההתעשרות נתקבלה על-ידי הזוכה "שלא על פי זכות שבדין". (ראה רע"א 502/04 Buffalo Boots GMBH נ' גלי – רשת חנויות נעליים, גלי שלום נח(5) 487).

45. היסודות שיש להוכיח בעילה של עשיית עושר ולא במשפט, על פי סעיף 1 לחוק, הם שלושה: (א) קבלה של נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הזוכה (התעשרות); (ב) ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה או על חשבון המזכה (קשר סיבתי); (ג) התעשרות הזוכה נעשתה "שלא על פי זכות שבדין"

46. התובעת מציינת כי הנתבעת קיבלה כספים שלא מגיעים לה בגין מכירת מוצר פגום שאילו ידעה התובעת אודות הפגם שבו היא הייתה נמנעת מלקנות אותו.

(6) עוולת התרמית בניגוד לסעיף 56 לפקודת הנזיקין

47. יסודות עוולת התרמית נלמדים מתוכן סעיף 56 לפקודת הנזיקין הקובע כדלקמן :

תרמית היא הצג כוזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש, כשלא איכפת למציג אם אמת היא או כזב, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו; אולם אין להגיש תובענה על היצג כאמור, אלא אם היה מכוון להטעות את התובע, אף הטעה אותו, והתובע פעל על פיו וסבל על ידי כך נזק ממון.

48. עוולה פרטיקולארית (ייחודית) בפקודת הניקיון, המגנה על מי שהסתמך על מצג שווא זדוני – הצהרה כוזבת על עובדה בכל צורת התבטאות שהיא (בכתב, בהתנהגות או בעל-פה), שנעשתה מתוך ידיעה על אי אמיתותה או חוסר אכפתיות נוכח חשד בכך, ומתוך כוונה שמקבל המצג יפעל על פיו. אם למקבל המצג ייגרם נזק ממוני עקב הסתמכותו על מצג השווא, הוא יוכל לתבוע מהמציג פיצויים לפי עולת התרמית. במקרים מסוימים ההתנהגות המהווה תרמית יכולה לגרור אף אחריות פלילית. מטרתם המרכזית של דיני הניקיון היא חשבת ניזוקים (בהקשרים שונים) למצבם המקורי – קרי, למצבם בטרם נגרם להם נזקם. הגשמת מטרה זו בהקשר של מצגי שווא, נעשתה באופן כמעט בלעדי באמצעות עולת התרמית, זאת עד להתפתחות עולת הרשלנות שהוסיפה הגנה מפני מצגי שווא רשלניים.

49. התובעת מעריכה את תביעתה האישית על סכום של 10 ₪ בגין נזק ממוני ועל סכום נוסף של 10 ₪ בגין נזקה האישי הלא ממוני, כך שבסה"כ התובעת מעמידה את תביעתה האישית על סכום של 20 ₪.

50. התובעת גם דורשת ומבקשת שיינתנו צווים הצהרתיים לפיתח הנתבעת מפרה את הוראות הדין, אשר פורטו בהרחבה בחלק העילות המשפטיות לעיל, וכן ליתן צווי עשה, המורים לנתבעת לפעול עפ"י דין כפי שצויין לעיל.

51. הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו נתונה לבית המשפט המחוזי בחיפה.

52. אשר על כן מתבקש כבוד הבית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדון ולחייבה לשלם לתובעת סכום של 20 ₪ בצירוף שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין.

חיפה 30/07/2016

 ניזאר טנוס
 "טנוס- חברת עורכי דין"
 ב"כ התובעת